

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 1T/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010344
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8821010344.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a obžalovanému C. D. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. septembra 2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v E. trvale bytom F. G. XXX, okr. E., nezamestnaný

uznáva sa za vinného, že

spolu s už odsúdenými G. H., XX.XX.XXXX, C. C., nar. X.X.XXXX, H. H., nar. XX.X.XXXX, ml. A. D., nar. X.X.XXXX a ml. I. H., nar. X.X.XXXX dňa 16.01.2021 v čase okolo 11.30 hod. po vzájomnej dohode spoločne prišli k lesnému porastu zv. „Petraňa“, nachádzajúcim sa v katastrálnom území Obce Veheč, okr. Vranov nad Topľou, patriaci do lesnému pôdneho fondu, zapísaného na LV č. XXX, parcelné číslo XXXX, vlastníkom ktorého je J. G. K., nar. XX.XX.XXXX, kde následne obvinený H. H. zrezal motorovou pilou zn. Hecht 45 s/n 202008663, červenej farby, strom borovica lesná (pinus sylvestris) vo výške 93 cm od zeme, čo predstavovalo celkovo 0,79 m³ dreveniny, ktorú mali v úmysle použiť v svojich domácnostiach na kúrenie, no túto už neodniesli, nakoľko boli prichytení I. K., nar. XX.XX.XXXX, čím poškodenému J. G. K. spôsobili škodu 60 eur,

t e d a

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo, nachádzajúce sa na lesnom pozemku,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa 20 Trestného zákona,
z a t o m u u k l a d á

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 Trestného zákona ukladá mu na dobu jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce povinnosť riadne vykonávať rodičovské povinnosti, najmä sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletých detí.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona ukladá mu na dobu jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného C. D., nar. XX.XX.XXXX vo H. L. M., trvale bytom H., N. XXX/X, okr. Vranov nad Topľou pre skutok právne posudzovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

spolu s už odsúdenými ml. A. D., nar. XX.X.XXXX, ml. A. D., nar. X.X.XXXX a ml. I. H., nar. X.X.XXXX dňa 29.01.2020 okolo 22.00 hod. vo Vranove nad Topľou-Čemerné, na autobusovej zastávke SAD na ulici Čemernianskej, oproti hostincu „U Wiliho“ po predchádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadli mal. O. I., nar. XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že už odsúdení ml. A. D. a ml. I. H. povalili na zem mal. O. I., kde ho následne udierali pästami do celého tela a kopali do celého tela a následne obžalovaný C. D. a už odsúdený ml. A. D. viackrát udreli pästou do celého tela a kopali do celého tela mal. O. I., čím mal. O. I. spôsobili pomliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti, pomliaždenie kolena, pomliaždenie hrudníka vľavo-lopatky, povrchové poranenie vlasatej časti kože hlavy, vyžadujúce si jednorazové ošetrenie bez liečenia a práceneschopnosti,

spod obžaloby o s l o b o d z u j e, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala mimo iných obžalovaných obžalobu aj na obžalovaného A. B. pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa 20 Trestného zákona.

Na obžalovaného C. D. podala obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia v jeho oslobodzujúcej časti, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžaloba bola podaná aj G. H., nar. XX.XX.XXXX, C. C., nar. X.X.XXXX, H. H., nar. XX.X.XXXX, ml. I. H., nar. X.X.XXXX, ml. A. D., nar. X.X.XXXX, ml. A. D., nar. XX.X.XXXX, C. B., nar. X.X.XXXX, ml. C. K., nar. X.X.XXXX a A. H., nar. XX.XX.XXXX.

Obžalovaný A. B. bol obžalovaný spolu s G. H., XX.XX.XXXX, C. C., nar. X.X.XXXX, H. H., nar. XX.X.XXXX, ml. A. D., nar. X.X.XXXX a ml. I. H., nar. X.X.XXXX.

Obžalovaný C. D. bol obžalovaný spolu s ml. A. D., nar. XX.X.XXXX, ml. A. D., nar. X.X.XXXX a ml. I. H., nar. X.X.XXXX. Uznesením č.k. 1T/56/2021 bolo konanie proti ml. A. D. a ml. C. K. vylúčené na samostatné konanie, ktorá vec bola vedená pod sp. zn. 1T/77/2021.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Obžalovaný A. B. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd vyhlásenie obžalovaného A. B. podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie

v rozsahu priznania skutkov obžalovaným nevykoná a že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody vo vzťahu k tomuto skutku.

Obžalovaný C. D. vyhlásil, že je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov A. D., I. H., P. K., G. Q., O. H., A. D., O. a H., prečítaním zápisníc o výsluchu svedka O. I. a O. I. vrátane obrazovo-zvukového záznamu z jeho výsluchu, lekáorskými správami, správami úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou a Prešov, Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou a Prešov, správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice, výpočtom a potvrdením o náhrade škody, správami R. H., oboznámením sa s výpismi z evidencie priestupkov a odpismi z registra trestov, oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu ako aj rozhodnutiami aj iných súdov týkajúcich sa skorších odsúdení obžalovaných a zistil tento skutkový stav.

K výroku o vine a treste u obžalovaného A. B. súd uvádza.

Obžalovaný A. B. uviedol, že je ženatý, že manželka je zamestnaná, pracovala s ním v Holandsku. On robil na pošte prácu s balíkmi a ona upratovala. Opätovne chce ísť tam pracovať, zobral si dva týždne voľno kvôli súdu, ale chce sa tam vrátiť a zarábať peniaze, keďže sám zarobil okolo 1800 eur v čistom, pričom výplatu mal každý týždeň. Uviedol, že majú jedno dieťa, chlapca, kým boli v Holandsku starala sa o neho svokra, tak boli dohodnutí. Teraz, keď pracoval v Holandsku, vidí, že môže riadne žiť a môže si zarobiť peniaze. Dá sa žiť aj tak, že bude chodiť do práce a zarábať peniaze. aj teraz chodil robiť na nočné od 18 hod do 2.30 hod v noci. Lútuje ten skutok, že bol stíhaný, bolo to pre neho ponaučením. Ak by dostal nepodmienečný trest, tak by nemohol ísť robiť do zahraničia, pričom on sa tam chce vrátiť a zarobiť si peniaze, starať sa o syna. Nebude už páchať protiprávnu činnosť, už sa naozaj poučil. Súhlasil s uložením trestu povinnej práce a uviedol, že žiadne zdravotné problémy.

Podľa výpočtu náhrady škody spôsobenej krádežou dreva – borovica v objeme 0,79 m³ škoda predstavovala sumu 36,48 eur.

Poškodený J. G. K. dňa 20.1.2021 potvrdil, že A. D., G. H., A. B., H. H. a I. H. vyplatili vzniknutú škodu v sume 60 eur.

Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov oznámila, že obžalovaný A. B. bol v období od 13.7.2020 do 31.7.2020 a od 14.10.2020 do 18.12.2020 evidovaný v registri poisťovne ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti v období od 12/019 do 5.5.2021 nepoberal dávku v nezamestnanosti ani dávku dôchodkového poistenia.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov uviedol, že obžalovaný A. B. bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17.3.2017 do 13.5.2018, kedy bol vyradený z evidencie z dôvodu nespolupráce. Od 1.12.2019 do dňa podania správy 30.4.2021 nebol príjemcom dávky v hmotnej núdzi ani žiadnych štátnych sociálnych dávok a od 1.10.2019 je spoločne posudzovanou osobou na žiadostiach o prídavok na dieťa a rodičovský príspevok, ktorý poberá C. B..

Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice oznámil, že obžalovaný A. B. do výkonu trestu nastúpil sám dňa 10.2.2021, jeho správanie v nástupnom oddiele bolo na požadovanej úrovni. V ďalšom uviedli, že authority sa snažil rešpektovať, že k príslušníkom ZVJS sa správal slušne, že ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval, mal poriadok v osobných veciach a hygienický štandard v norme. Obžalovaný nebol pracovne zaradený, ale zapájal sa do činností pre všeobecný rozvoj zameraných na udržiavanie čistoty a upravenosti ubytovacích priestorov a spoločných priestorov ústavu. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, pri nástupe uviedol, že je otcom syna A. a kontakt písomnou formou nadviazal s manželkou a členmi primárnej rodiny.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný šesťkrát súdne trestaný. Jednalo sa o odsúdenie Okresným súdom Prešov sp. zn. 5T/86/2012 a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Výrok o treste tohto rozsudku bol následne zrušený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/124/2012, v ktorom konaní bol obžalovaný

uznaný ako mladistvý za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona zo zločinu porušovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, všetky spáchané vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, pri stanovení skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v trvaní 3 roky s probačným dohľadom za súčasného uloženia obmedzenia a povinností. Výkon trestu v tejto veci bol nariadený 13.06.2015 a 16.03.2017 bol obžalovaný z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Obžalovaný bol tiež odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/13/2012 a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, od potrestania bolo upustené a na obžalovaného sa hľadí v tejto veci akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/84/2014 bol obžalovaný ako mladistvý uznaný za vinného z prečinu krádeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý vykonal 27.01.2015. aj výrok o treste tohto rozsudku bol zrušený a to rozsudkom vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/38/2014, kde taktiež obžalovaný ako mladistvý bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne. V konaní tunajšieho súdu sp. zn. 2T/61/2020 bol obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom zo dňa 23.10.2020, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ostatné odsúdenie bolo v konaní pod sp. zn. 13T/126/2019, kde bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a zrušený výrok o treste z trestného rozkazu sp. zn. 2T/61/2020.

Vyššie uvedené skutočnosti o skorších odsúdeniach obžalovaného vyplývajú aj z pripojených rozhodnutí týkajúcich sa konaní vedených proti obžalovanému na Okresnom súde Prešov a ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/61/2020.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného A. B. vyplýva, že tento sa dopustil doposiaľ už osemnástich priestupkov a to rôzneho charakteru. Dňa 29.03.2017 ako chodec bez reflexných prvkov a dňa 09.03.2017 priestupku v súvislosti s tým, že vyberal odpad zo smetných nádob. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustil dňa 13.05.2017. Dňa 21.06.2017 sa opäť dopustil priestupku proti verejnému poriadku a 29.06.2017 priestupku proti majetku, keď odcudzil deodorant Axe v hodnote 3,79 eur. Ako chodec sa dopustil priestupku aj dňa 17.07.2017. Za znečisťovanie verejného priestranstva a prehrabovanie sa v smetnej nádobe bol postihnutý priestupkovo dňa 05.03.2018, 23.09.2018 a 03.02.2019. Dňa 17.05.2019 sa opäť dopustil priestupku proti majetku, keď odcudzil tovar a to sedliacku salámu a salámu vysočinu spolu v sume 4,58 eur. Za znečisťovanie verejného priestranstva bol postihnutý priestupkovo aj 11.12.2019 a 23.10.2018. Dňa 15.02.2020 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, rovnako aj 02.08.2020, 07.08.2020 a 10.10.2020. Obžalovaný sa dopustil aj priestupku v súvislosti s neuposlúchnutím výzvy verejného činiteľa a to dňa 10.05.2020 a napokon 30.11.2020 aj priestupku v súvislosti s nesplnením nariadení pri ohrození verejného zdravia.

Obec H. k osobe obžalovaného uviedla, že tento bol v decembri 2022 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou vo svojej správe ohľadom maloletého A. B. uviedol, že matkou dieťaťa je C. B., že rodina obýva domácnosť starých rodičov maloletého, kde žijú aj ďalšie osoby vrátane maloletých detí. Domácnosť je zariadená základným nábytkom, hygiena je na nižšej úrovni, v domácnosti sa nenachádza WC ani kúpeľňa. Rodičia maloletého sú nezamestnaní, matka je poberateľkou prídavku na dieťa a dávky v hmotnej núdzi. Rodičom s výchovou maloletého dieťaťa ako aj po finančnej stránke pomáha stará matka dieťaťa, s ktorou obývajú spoločnú domácnosť. Maloletý A. je chudokrvný, je potrebné, aby užíval pravidelne lieky. PEDIATER ich pravidelne predpisuje, no matka ich nie vždy z lekárne vyberie a z dôvodu nedodržiavania liečebného režimu sa zdravotný stav dieťaťa nezlepšuje. Pri návštevách pediatra je dieťa primerane a čisti oblečené, nie sú na ňom pozorovateľné viditeľné známky týrania, avšak podľa pediatra je nevyhnutné, aby sa matka viac

zaujímalo o jeho zdravotný stav. Rodina je v spolupráci s pediatrom a obcou H. pravidelne monitorovaná a v rodine sú vykonávané opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd toto jeho vyhlásenie prijal, preto ho súd uznal za vinného zo žalovaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom skutku sa dopustil s už odsúdenými G. H., XX.XX.XXXX, C. C., nar. X.X.XXXX, H. H., nar. XX.X.XXXX, ml. A. D., nar. X.X.XXXX a ml. I. H., nar. X.X.XXXX, preto súdu túto skutočnosť uviedol do skutkovej vety výroku o vine.

Pokiaľ sa týka výroku o treste, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukládania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, čím sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Taktiež poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, keďže poškodený K. uviedol, že škoda mu bola uhradená, preto si ju ani neuplatňoval. Súd musel obžalovanému pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže obžalovaný už bol odsúdený a nejednalo sa o taký druh odsúdenia, na ktorý by súd nemusel prihliadať. Teda súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatela s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionalným páchatelom, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatela hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

Trestný zákon pozná aj tzv. skupinu alternatívnych trestov, kde cieľom zákonodarcu bolo posilnenie zásady, že nepodmienečný trest odňatia slobody je „ultima ratio“, ktoré treba uplatniť len vtedy, keď iné, menej závažné prostriedky boja proti trestnej činnosti zlyhali. Tradičný trest odňatia slobody a umiestnenie odsúdeného v ústave na výkon trestu je ostrakizujúci, naproti tomu uloženie alternatívnych trestov zasahuje do života odsúdeného v obmedzenej miere, dokonca posilňuje vedenie riadneho života a preto aj sociálna inklúzia po skončení trestu je omnoho jednoduchšia a pravdepodobnosť recidívy u odsúdeného je nižšia. Medzi tieto tresty patrí aj trest povinnej práce.

Súd v súvislosti s uložením tohto druhu trestu poukazuje aj na Dohovor o právach dieťaťa, ktorý nadobudol platnosť dňa 2.9.1990 a ktorého je Slovenská republika signatárom a to na článok 3, v zmysle ktorého pri všetkých akciách týkajúcich sa detí, či už podniknutých verejnými alebo súkromnými inštitúciami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi orgánmi alebo zákonodarnými zbormi, najlepšie záujmy dieťaťa musia byť prvoradé.

Preto keď je uskutočňované rozhodnutie s dopadom na konkrétne dieťa, musí rozhodovací proces zahrňovať aj posúdenie možného dopadu (negatívneho alebo pozitívneho) rozhodnutia na konkrétne dieťa a z odôvodnenia rozhodnutia by malo byť zrejmé, ako bol „najlepší záujem dieťaťa“ braný do úvahy.

V zmysle článku 9 bod 1. Dohovoru štáty - zmluvné strany musia zabezpečiť, aby dieťa nesmelo byť oddelené od vlastných rodičov proti ich vôli, okrem prípadov, keď príslušné orgány podliehajúce súdnemu preskúmvaniu podľa platného práva a postupu rozhodnú, že oddelenie je nevyhnutné pre najlepšie záujmy dieťaťa.

Výbor pre práva dieťaťa práve s odkazom na uvedený čl. 9 vydal odporúčenie o právach detí uväznených osôb, kde mimo iného uviedol, že pri ukladaní trestu rodičom a osobám zabezpečujúcim starostlivosť o maloleté deti má byť všade, kde je to možné, zvážené uloženie trestu nezahrňujúceho odňatie slobody namiesto trestu, ktorý odňatie slobody zahrňuje, vrátane predsúdnej a súdnej fázy konania. Alternatívy k odňatiu slobody by mali byť dostupné a používané prípad od prípadu s plným zohľadnením možných dopadov rôznych trestov na najlepší záujem dieťaťa.

Aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva zdôrazňuje, že súdy sa musia najlepším záujmom dieťaťa zaoberať a posudzovať ho v konkrétnej situácii, pokiaľ rozhodujú s dopadom na dieťa.

Pri aplikácii kritérií pre ukládanie trestov, ktoré obsahuje Trestný zákon a hodnotenia rodinných pomerov páchatela (§ 34 ods. 3 Trestného zákona) je preto nevyhnutné zohľadniť práve aj najlepší záujem dieťaťa.

Štát, ktorý s plnou vážnosťou rešpektuje slobodu každého ľudského jedinca, ju nemôže obmedzovať svojvoľne, bez náležitého ospravedlnenia svojich zásahov. V trestnom práve takéto opodstatnenie a odôvodnenie predstavuje účel trestania. Trestnoprávna náuka rozoznáva a popisuje rôzne účely trestných sankcií a to napr. účel retributívny (smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu), ako aj účel konzekvencionalistický (zameria sa na dôsledky uloženého trestu). V moderných systémoch trestania

sa tieto účely vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu sa zohľadňuje ako potreba spravodlivého trestu v reakcii na protispoločenské správanie, tak aj potreba zaistenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi za účelom prevýchovy páchatela, ako aj zjednanie nápravy po spáchanom čine. Zákonodarca v právnej úprave nešpecifikoval, či je u určitých skupín trestných činov žiaduce sledovať primárne niektorý účel trestu. V takomto prípade je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásahy do základných práv a slobôd jednotlivca pri ukladaní trestu cestou interpretácie zásad pre ukládanie trestov. Každé uloženie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, skutku sa obžalovaný dopustil dňa 16.1.2021 a následne vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody v inej veci, z ktorého výkonu bol prepustený dňa 21.12.2022.

Zo zabezpečenej správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny mal súd za preukázané, že obžalovaný spolu s manželkou zabezpečujú osobnú starostlivosť maloletému synovi A. B., nar. XX.XX.XXXX a z tejto je aj zrejmé, že dieťa je primerane a čisto oblečené, že na dieťati nie sú pozorovateľné známky týrania, že rodina je aj toho času monitorovaná a to v spolupráci s obcou H. a s pediatričkou.

Napriek spáchaníu skutku obžalovaným už potom, čo mu boli ukladané aj zo totožnú trestnú činnosť nepodmienečne tresty odňatia slobody, berúc do úvahy obžalovaným uvedené skutočnosti ako aj to, že škoda bola nahradená a poškodený si ju neuplatňoval, ale aj konštatovaná starostlivosť obžalovaného o maloleté dieťa, mal súd za to, že účel trestu bude dosiahnutý aj uložením alternatívneho trestu a to trestu povinnej práce, s ktorým obžalovaný súhlasil. Súd bral do úvahy, že od času spáchania skutku (16.1.2021) a výkonu ostatne uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody (21.12.2022) sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania, či priestupkového alebo trestného a za trestný čin, z ktorého bol uznaný vinným je možné takýto druh trestu uložiť.

Berúc aj do úvahy vyššie uvedené ohľadom doterajšej starostlivosti obžalovaného o maloletého syna, mal súd za to, že záujem maloletého dieťaťa je možné postaviť nad záujem spoločnosti na takom druhu trestu, ktorý by bol spojený s obmedzením osobnej slobody obžalovaného, teda nepodmienečnom treste odňatia slobody, ktorý by v konečnom dôsledku na určitý čas obžalovaného ako otca a manžela vytrhol z rodinného prostredia a teda súd bral do úvahy snahu eliminovať negatívny dopad výkonu trestu na rodinných príslušníkov obžalovaného a jemu blízke osoby, prihliadajúc dôsledne na zásadu personalitu trestu, aby tak neprichádzalo k neodôvodnenému postihovaniu rodiny a blízkych osôb obžalovaného.

Súd súčasne za účelom, aby obžalovaný viedol riadny život, uložil mu za účelom riadnej starostlivosti o maloleté deti a v záujme zabezpečenia rodiny povinnosť spočívajúcu v príkaze počas doby jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, aby obžalovaný vedel zabezpečiť finančné prostriedky na živobytie, základné životné potreby a starostlivosť o rodinu, aby sa v súvislosti s tým už nedopúšťal trestnej činnosti, pričom obžalovaný sám deklaroval, že sa zamestnať chce, resp. už aj bol od doby výkonu trestu zamestnaný. Taktiež mu súd uložil povinnosť vykonávať riadne rodičovské povinnosti a to najmä sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletých detí, teda prípadne a iných ako maloletého A., keďže najmä vzhľadom na osobnú starostlivosť o maloletého syna ukladal súd uvedený druh trestu nespojený s obmedzením osobnej slobody obžalovaného.

Poškodený J. G. K. nárok na náhradu škody neuplatňoval, preto súd osobitným výrokom nerozhodoval.

K výroku, ktorým súd obžalovaného C. D. spod obžaloby oslobodil, súd uvádza.

Obžalovaný C. D. uviedol, že je ženatý, že má šesť detí, z ktorých jedna dcéra je maloletá, ale už nechodí do školy. Uviedol, že je nezamestnaný rovnako aj manželka. Robili aktivačné práce, na ktoré mali od mája znova nastúpiť.

Ku skutku vypovedal, že bol vtedy s manželkou a s deťmi doma. Syn A. sa obliekol, vycifroval, ani mu nepovedal, kde ide, zobral mobil a odišiel preč. On bol s manželkou a s deťmi a išli spať. Ráno sa zobudil, spravil si kávu a sused neďaleko od neho, O. H., prišiel k nemu s kávou domov a pýtal sa ho, či vie, kde bol jeho syn a čo urobil. Povedal O. H., že nič nevie a že syn ešte spí. O. H. mu porozprával, že on osobne jeho syna A. priviezol domov aj spolu s kamarátmi, s ktorými bol a to K. P. a I. H.. On išiel v tom čase asi z Trebišova autom a zastavil na ceste pri Černom ako sú stavebníci na Trepčianskej, pretože

tam okolo hlavnej cesty videl, že sa niekto bil, preto tam zastavil, lebo spoznal bratovho syna, I. H. a čo tam urobili, to nevie, že niečo mali medzi sebou, že I. H., jeho syn A. aj K. P. sa pobili s čemernianskymi chlapcami. On hovoril, že tam videl aj krv, že s palicami, že šťastie bolo, že on tam došiel, lebo by to mohlo dopadnúť aj horšie. Teda on priviezol domov aj K. P. aj jeho syna. Povedal O. H., že on o ničom nevie, že syn spí, že keď vstane, tak sa s ním porozpráva. Potom sa syn zobudil a možno o hodinu, dve prišli policajti a ich zobrali a to I. H. a syna A.. Viacej nikoho nezobrali. Potom na druhýkrát prišli, že aj jeho meno tam figuruje. Keď sa pýtal, odkiaľ toto meno zobrali, nepovedali mu nič. Vypovedal, že je nevinný, že to niekto na neho musel vykonštruovať. Syn mu povedal, že keď boli v Čemernom, že boli traja, že to bol on, K. P. a I. H.. A ten K. P. vôbec nebol vypočutý, teda že boli tam oni traja, že boli tam aj s dievčatami a že chlapci z Čemerného videli, že sú s ich dievčatami, tak sa medzi sebou kvôli tomu pochytili. A povedal syn, že sa bili medzi sebou a že ich potom zobral do auta O. H.. V tom aute sedeli O. H., bol šofér, O. H., to je brat O. H., Q. G. a K. P.. On je nevinný, bolo to na neho vykonštruované, on nepozná toho chlapca O. I., čo mal byť zbitý. K osobe A. D. uviedol, že je to švagar obžalovaného A. B., žije v Jakubovoch, kde má družku a syna a jeho meno tam tiež figurovalo. Keď boli na výsluchu, viem, že A. D. tvrdil, že tam nebol, on mal aj iné prípady, nejaké drevo a ešte niečo, ale v tomto určite tiež nebol.

V procesnom postavení svedkov boli vypočutí pôvodne obžalovaní, teraz už odsúdení syn obžalovaného A. D., A. D. a I. H., s ktorými sa mal obžalovaný C. D. skutku dopustiť.

Svedok A. D., syn obžalovaného uviedol, že išli partia, traja, on, I. H. aj K. P. a to po dievčatá do Čemerného. Išli tam na autobuse. Do Čemerného prišli okolo 20.30 hod., zobrali tri dievčatá, jedna sa volala S., priezvisko nevie, bola to jeho frajerka a ostatné dve nevie ako sa volali. Išli aj s dievčatami ako je v Čemernom škola Kukučínova. Potom prišli chlapci a chceli sa pobiť, tých chlapcov bolo asi desať, poznal z nich toho I., keďže ho videl predtým v Čemernom, ostatných nepoznal. Utekali a tí chlapci utekali s kolíkmi za nimi, nevie prečo to urobili, či neboli opití. Utekali až domov do H.. Predtým zbili I., on ho bil, aj I. H., bol tam aj P. K., ale on I. nebil. On sám dal tomu I. asi dve, tri po pysku a on spadol a I. do neho kopal. Tamtí chlapci predtým utekali a oni len toho I. chytili a pobili, aj dievčatá utekali. Oni sa rozutekali tí chlapci, čo za nimi prišli s palicami, keď začali biť O.. To sa stalo na začiatku Čemerného ako sa ide do Vechca. Keď ho zbili, tak prišlo auto a tam boli tí traja O. H., to je ujo I. H., O. H. aj G. Q.. Keď zbili I., tak oni vyskočili traja z auta a povedali im poďte domov. Sadli do auta a išli domov. Všetci sme sa pomestili do auta, bolo ich tam šesť. Ráno vstal a už prišli pre neho policajti. Na otázku, kde bol v tom čase jeho otec, obžalovaný C. D., keď napadli I., uviedol, že bol doma. Otec ani nevedel, kde on išiel. K dôvodu, prečo, keď po neho prišli policajti a zobrali, uviedol, že v tom čase, keď bili I., že tam bol aj jeho otec, uviedol, že otec by s ním nešiel za dievčatami. To len policajti si tak napísali. Bolo to tak ako teraz povedal. Otec sa dozvedel o tom až ráno, keď prišli pre neho policajti.

Svedok I. H. vypovedal, že on, A. D. aj K. P. išli do Čemerného za dievčatami. Dievčatá boli tri, jedna bola A. T., jedna S. a tretia nevie ako sa volala. On išiel za A. T., teraz spolu žijú ako druh a družka a už majú spolu aj dieťa. Išli tam autobusom, prišli tam okolo 21. hodiny. S dievčatami išli ako je škola v Čemernom. Tam prišli takí chlapci, bolo ich možno päť alebo šesť, nepoznal ich. Prišli s bitkou, nadávali, oni začali bitku, chceli ísť do bitky, tak bola bitka, ale inde ako pri škole. On sa bil, aj A., aj K. P. sa bil. On bil toho chlapca, len toho jedného chlapca, vtedy ho po mene nepoznal. Zbil ho s rukou, aj A. ho bil rukou, aj K. ho bil, videl to a tiež rukou. Ten chlapec bol na zem, nikto iný ho nebil. Jeden ujo tam prišiel s autom, jeho ujo O. H., otcov brat. Prišiel autom a zobral ho domov, aj tých dvoch. S O. H. prišiel aj O. H. a ešte jeden s nimi prišiel autom, ale nevie si spomenúť na jeho meno, domov teda išli autom. Tí chlapci, čo tam prišli, aj dievčatá poutekali. Nikoho iného on nebil, ani nikoho iného už tam nebili, bol zbitý len jeden chlapec. Obžalovaný C. D. tam s nimi nebol.

Svedok A. D. vypovedal, že dňa 29.01.2020 vo večerných hodinách on ani nebol doma, bol v Prešove, má ženu, deti, takže bol tam. Prišli za ním policajti, že vraj na výsluch, išiel s nimi a pýtali sa ho, že vraj sa pobil s nejakým chlapcom. On im hovoril, že nie, že som v tom čase bol pri žene a pri deťoch, že o ničom nevie, on vtedy býval v E.. Nevie prečo sa tam uvádzal aj jeho meno. Čo chlapci tam boli, tak mu hovorili, že tam bol A., K. P., I. H., O. H.. Že vraj oni sa tam bili. On sa to dozvedel od A. D., že povedali to na neho a A. mu vysvetlil čo a ako tam bolo, kto tam bol. On tam nebol vôbec a O. I. vôbec nepozná. Na otázku ku skutočnosti, že bol odsúdený v súvislosti s O. I. uviedol, že mal viacej skutkov a obhajca mu radil, aby aj toto na seba zobral, aj keď nechcel. Hovoril aj advokátovi, že on tam vtedy nebol, ale ten mu povedal, že sa má priznať, bál sa, že mu dajú trest, ale naozaj tam nebol.

Svedok P. K. uviedol, že on a A. D. autobusom šli do Čemerného sa prejsť za dievčatami. Vo večierke kúpili biele víno a potom išli na osadu v Čemernom a potom na otočku ku základnej škole v Čemernom. A. D. zavolať svojej frajerke, aby prišli ku základnej škole. I. H. išiel tiež za dievčatami. Potom za ním išli chlapi, neviem, čo to boli za chlapi, bolo ich veľa. Vypili víno, pustili im pesničky z takej bedničky. Jeden malý chlapec odlomil konár zo stromu a začal I. H. udierať po chrbte a oni začali utekať, lebo už všetci si zobrali na nich kamene, utekali okolo cukrárne. A. D. zastal, nevládal, a A. udrel po hlave jedného takého väčšieho chlapca s palicou. Vie, že ho udrel A. B., ostatní nič, ani I. H., ani A. D., on videl to, čo povedal. On utekal a nič iné nevidel. Ešte utekali a O. H., aj Q., z H. išli do H. na aute. Videli ich, zakričal na nich O. H., aby sadali do auta a aby išli preč, že sú pijaní, že všetci po nich utekajú s palicami a kameňmi. Zastavil autom v Čemernom, kde je taká stavebná firma, tam nasadli do auta a odišli. Nasadol on, A. D. a I. H., v aute bol O. H., aj Q.. Šofér auta bol O. H.. Išli sme domov. Išli sme spať. A viac k tomu ja neviem. Na otázku či tam bol prítomný niekde aj otec A. D., obžalovaný C. D. uviedol, že ten tam nebol prítomný, obžalovaný C. D. nebol ani tam na mieste s nimi ani potom na aute.

Svedok G. Q. vypovedal, že bol v tom čase vo Vranove so svojou frajerkou, ona potom išla domov a on išiel domov na aute s O. H. a vtedy videli chlapi od nich a to A. D. a ešte dvoch, boli to traja chlapi. Videli ich v Čemernom na križovatke, ako sa prechádza na Vechec. Tam im zastali, že čo sa robí, tak oni povedali, že chcú ísť domov. V aute išiel on, O. H., išli dvaja z H., O. bol šofér. Tí traja, jeden bol A. D. a ostatných mená nevie s nimi potom išli spolu domov, sadli do auta a išli domov. Oni nevraveli nič, že sa pobili, preto najprv ani nevedel, kvôli čomu dostal predvolanku. Ani sa ich nepýtal odkiaľ idú, myslel si, že tiež boli niekde za dievčatami. A. D. je syn obžalovaného C. D., pozná ho, ale C. D., ktorého tiež pozná, tam nikde nevidel.

Svedok O. H. uviedol, že uplynula už dosť dlhá doba od času, ku ktorému má vypovedať. On má vodičský preukaz, má aj auto a v januári 2020 chodieval autom. Poznám deti obžalovaného C. D., dcéru P. dcéra aj A. D., syna obžalovaného. Poznám aj I. H., je to jeho synovec a A. D. je otcovho brata chlapec. V ďalšom uviedol, že bol ako šofér s chlapcami vo Vranove, išli domov s O., ktorý je jeho brat a s tým chlapcom Q.. Keď išli domov z Vranova do H., tí chlapi, čo o nich hovoril, oni išli pešo do H., teda domov. Stretli ich v Čemernom ako sú stavebniny. Stopli ho, on ich zobral a išli domov. Povedali mu, že boli za dievčatami v Čemernom a že sa tam niečo povadili s chlapcami z Čemerného. Prišli domov, oni vystúpili z auta, každý išiel domov. Obžalovaný C. D. medzi nimi nebol, len táych troch zobral do auta. Na ulici, keď oni nastúpili, nikto nebol. Oni išli traja po chodníku smerom od Čemerného hore k Vechcu. S ním bol v aute O. H., aj Q., čo bol tiež na súde a ešte tam bol ten K., čo tiež bol na v ten deň na súde, jeho som zobral tiež do auta, keď ho stopovali.

Svedok O. H. vypovedal, že išiel domov on, brat O. H., G., išli z Vranova autom a šoféroval jeho brat. V Čemernom ako sú stavebniny, ako sa ide na Vechec, bol tam A. D., P. a I. H.. Oni sa tam bili či niečo, on nič nevie, nevidel to. Tí traja išli domov napešo a oni mu povedali, že sa tam pobili, keď už boli v aute. Že sa bili s chlapcami, lebo že boli po dievčatá v Čemernom. Koho zbili, koho nie, to nepovedali, len že sa bili. Tí traja išli spolu a oni ich zbadali, že sú tam, bol tam aj bratov syn, I. H., zastali s autom a povedali im, aby sadli do auta a išli domov. S obžalovaným C. D. sa v ten deň nestretol, ani ho tam nikde v Čemernom nevidel. Nestretol sa s obžalovaným C. D. ani na druhý deň a ani sa o tej veci nerozprávali.

O. I. uviedol, že už si to presne nepamätá, ale bol vonku s kamarátmi, ich mená si nepamätá, bolo ich asi osem a išli do obchodu. Nebol opitý ani on, ani jeho kamaráti. Keď sa vracali z obchodu, tak mohlo byť desať až jedenásť hodín večer a vtedy stretli skupinku ďalších osôb, ktorých poznal z videnia, niektorí chodili s ním do rovnakej školy, ale nevie, kde presne bývali, malo by to byť v obci H., ktorá je blízko Vranova. Napadli ho bezdôvodne, nič tomu nepredchádzalo, nenadávali mu. Kamaráti čo boli s ním utiekli, zostal tam sám. Jeden z mužov ho chytil pod krk, hodil ho na zem a ako spadol, zostal tam ležať, kde do neho kopali. Tých osôb bolo viac, možno sedem, osem, žena tam nebola, mali tak do 30 rokov. Keď ležal na zemi, tak do neho kopali a to do brucha, do nôh a možno aj do hlavy. Tiež ho útočníci bili do hlavy a niekto aj nejakou drevenou palicou, to asi 4-5 krát, koľko bolo kopancov to nevie. Počas toho ako bili mu nič nevzali ani nepoškodili oblečenie. Mal pohmoždeniny na hlave a nad pravým temenom hlavy, mal narazené pravé koleno a modriny na ľavom boku. Celý útok trval možno dve minúty, tie osoby potom nasadli do auta. Osoby, mená ktorých mu vypočúvajúcí prečítal (poznámka – C. D., A. D., I. H., A. D.) tam už boli, opoznal by ich a ďalšie osoby vystúpili z auta, bolo to strieborné auto. Potom z miesta odišli. S nikým žiadne problémy nemal, preto nevie dôvod, prečo ho napadli, s tými

osobami predtým nemal žiaden konflikt. Mama s ním potom bola na ošetrovanie v nemocnici, bol ošetrovaný iba ambulantne a aj marodoval.

O. I. vypovedala, že bola doma s dcérou a syna O. priviedli cudzí ľudia, bol od krvi, akoby bol v šoku, preto volala políciu a záchranku. Sama pri napadnutí syna nebola. Ten jej povedal, že išiel do večierky s dvoma kamarátmi, ich mená nevie, ktorí ho tam potom nechali bez pomoci. Syn mal pohmoždeniny, narazenú nohu a lopatku, v nemocnici mu urobili magnetickú rezonanciu a röntgen a pustili ho domov, potom bol asi mesiac doma, nechodil do školy. Žiadnu náhradu škody nežiada.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný C. D. už dvanásťkrát súdne trestaný a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Z ostatných odsúdení to bolo rozhodnutiami tunajšieho súdu sp. zn. 12T/41/2018 a sp. zn. 13T/72/2019, v oboch prípadoch pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Vo veci sp. zn. 12T/41/2018 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu pri stanovení skúšobnej doby 18 mesiacov, no 29.10.2020 bol nariadený výkon trestu. V konaní sp. zn. 13T/72/2019 mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ktorý vykonal a vo vzťahu k tomuto odsúdeniu sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Aj z pripojených spisov tunajšieho súdu uvedených spisových značiek vyplývajú skutočnosti ohľadom skorších odsúdení obžalovaného.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný C. D. má evidovaných sedem priestupkov, pričom mimo priestupu proti verejnému poriadku zo dňa 9.4.2017 sa vo všetkých ostatných prípadoch jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Podľa lekárskej správy Vranovskej nemocnice, a.s. zo dňa 30.1.2020 O. I. utrpel povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti, kde bola prítomná odrenina, pomliaždenie kolena vpravo a pomliaždenie hrudníka vľavo. O pôvode zranenia uviedol, že bol napadnutý neznámymi osobami. Poranenia si vyžiadali jednorázové ošetrovanie. Podľa konečnej lekárskej správy bol O. I. napadnutý, kopaný do záhlavia, lopatky vľavo a kolena vpravo. K spôsobu vzniku poranení lekár konštatoval, že sa to stalo napadnutím. K obmedzeniu v obvyklom spôsobe života zasa uviedol, že poranená osoba bola obmedzená v minimálne.

Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou vo svojej správe uviedla, že obžalovaný nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti ani dôchodkovej dávky a bol evidovaný ako zamestnanec v pracovnom pomere od 1.1.2017.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou oznámil, že obžalovaný C. D. bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy od 27.7.2019 do 11.4.2021 ako aj, že obžalovaný je spoločne posudzovanou osobou pri poskytovaní dávky pomoci v hmotnej núdzi, ktorá je vyplácaná od 1.9.2019 Anežke Kohutovej.

Union zdravotná poisťovňa, a.s. oznámila, že sa pripojila k trestnému konaniu, ale náhradu škody z dôvodu nízkych liečebných nákladov neuplatňuje.

Obec Vehec k osobe obžalovaného C. D. uviedla, že žije spolu s manželkou Anežkou, vychovávajú tri nezaopatrené deti, rodina žije v zlých sociálnych a bytových pomeroch. Správanie obžalovaného nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/77/2021 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 27.4.2022 bol vtedy ml. A. D. mimo iných uznávaný aj za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil spolu s obžalovaným C. D., ml. A. D. a ml. I. H. na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku v jeho oslobodzujúcej časti. Bol vyhotovený zjednodušený rozsudok bez odôvodnenia, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že A. D. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania aj vo vzťahu k tomuto skutku.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestného činu výtržníctva sa dopustí, kto sa dopustí slovné alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného.

Podľa tohto ustanovenia sa postihuje hrubá neslušnosť alebo výtržnosť páchaná verejne.

Výtržnosťou je v zmysle uvedeného ustanovenia konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný klud a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolunažívania. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný C. D. už aj v priebehu prípravného konania popieral spáchanie žalovaného skutku. Rovnako na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tom čase bol doma spolu s manželkou a deťmi a o tom, čo sa malo stať a že tam bol aj jeho syn sa dozvedel až na druhý deň od O. H., ktorý priviezol jeho syna s ďalšími chlapcami domov. Uviedol aj osoby, ktoré sa mali v aute nachádzať a ktoré následne boli vypočuté ako svedkovia. Ako už súd uviedol vyššie vypočutí ako svedkovia boli pôvodne obvinení, neskôr obžalovaní a teraz už odsúdení za predmetný skutok A. D., A. B. a I. H., s ktorými sa mal v zmysle obžaloby obžalovaný skutku dopustiť. Obžalovaný popísal ako jeho syn A. D. odišiel z domu, že vonku išiel so I. H. a P. K.. Svedok A. D., syn obžalovaného, už odsúdený, uviedol, že do Čemerného išiel on, P. K. a I. H., že tam boli za dievčatami, že tam prišli chlapci z Čemerného a chceli sa pobiť, poznal medzi nimi O. I. a priznal sa, že on aj I. H. sa bili, no P. K. sa nebil, že potom domov išli autom s O. H., ujom I. H., že v aute bol aj O. H. a G. Q.. Jednoznačne uviedol, že obžalovaný, jeho otec, nebol s nimi v Čemernom, že otec by nešiel s nimi za dievčatami a že otec sa o tom, čo sa stalo, dozvedel až ráno. V týchto intenciách pokiaľ sa týka osôb, ktoré boli v Čemernom, účelu cesty do Čemerného a priebehu napadnutia vypovedal aj I. H., teda, že do Čemerného išli on, A. B. a P. K. za dievčatami, rovnako aj vo vzťahu k tomu, ako potom autom jeho uja O. H. prišli všetci traja domov, pričom v aute bol aj O. H. a ešte jeden muž. Jednoznačne taktiež potvrdil, že obžalovaný C. D. tam nebol. Aj P. K. potvrdil, že v Čemernom boli traja a to on, A. B. a I. H., že tam išli za dievčatami, že sa tam s nimi chlapci z Čemerného začali biť, že potom utekli domov a autom ich domov zobral O. H., ktorý bol šofér a v aute bol aj G. Q., oni traja tiež nasadli do auta. Aj tento svedok potvrdil, že obžalovaný C. D. s nimi nebol a nebol s nimi ani v aute, ktorým prišli domov. Svedok O. H. uviedol, že pozná aj obžalovaného C. D. aj jeho syna A., aj I. H. a A. D., že v ten večer išiel autom domov s bratom O. a do aute zobrali A. D. a ešte aj P. K., no obžalovaný C. D. tam nebol. Tieto skutočnosti uviedli aj svedok O. H. a G. Q., teda že išli autom, šoféroval O. H., že v Čemernom videli A. D. a ešte dvoch chlapcov I. H. a P. K., že ich zobrali autom domov, no obžalovaný C. D. tam nebol. Napokon A. D., ktorý bol uznaný za vinného z predmetného skutku v konaní sp. zn. 1T/77/2021, kde k tomuto skutku urobil vyhlásenie o vine, jednoznačne v tomto konaní ako svedok tvrdil, že ani on tam vtedy nebol, že tam mali byť A. D., I. H. a P. K..

Pokiaľ sa týka výpovede poškodeného O. I. tento potvrdil napadnutie svojej osoby viacerými osobami, no súčasne uviedol, že len niektoré z tých osôb poznal z videnia, že s ním chodili do rovnakej školy a mali by byť z obce H., na začiatku výsluchu mu boli uvedené mená vtedy obvinených z tohto skutku a to C. D., A. D., I. H. a A. D., ku ktorým len všeobecne uviedol, že týchto poznám z videnia a že by ich znova opoznal. Súd poukazuje na to, že poškodený uvádzal, že sa jednalo o mužov do XX rokov, pričom A. D., I. H. a A. D. boli v čase skutku mladistvé osoby, teda ani jeden z nich nemal XX rokov, na druhej strane obžalovaný C. D. v čase skutku už mal XX rokov.

Všetci svedkovia, vrátane tých, ktoré boli aj odsúdení za napadnutie poškodeného O. I., zhodne uviedli, že obžalovaného C. D. na mieste, kde ku skutku došlo, nevideli, nebol ani medzi osobami, ktoré sa potom spolu s A. D., I. H. a P. K. vracali spolu v aute, ktoré šoféroval O. H.. V prospech týchto tvrdení je podľa názoru súdu aj skutočnosť, čo bolo účelom cesty svedkov A. D., P. K. a I. H., ktorí išli do Čemerného za dievčatami, svedok I. H. aj bližšie uviedol skutočnosti ohľadom mladých dievčat z Čemerného, za ktorými išli. Skutočnosť, že išlo o stretnutie mladých ľudí viac menej vyplýva aj z výpovede O. I., ktorý uviedol, že bol v ten večer vonku s kamarátmi a stretli ďalšiu skupinku osôb.

Povinnosťou obžalovaného v trestnom konaní nie je dokazovať svoju nevinu. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia

jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné ich vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osobe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech) je teda na mieste aplikovať vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Na základe vyhodnotenia dôkazov tak ako to súdu ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por., potom súd mal za to, že skutok spočívajúci v napadnutí poškodeného O. I. sa síce stal, no berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti, obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keď nemal za dokázané, že skutok kladený mu za vinu obžalobou, ktorého sa mal dopustiť spolu s ďalšími osobami, spáchal.

Nárok na náhradu škody poškodenou uplatnený nebol, preto súd nerozhodoval osobitným výrokom.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.